

Lời tựa 1: Hư không thanh tịnh, từ quang chiếu khắp

(Trúc Gia Ninh)

Lão hòa thượng đã thuyết pháp cho chúng sanh hơn 60 năm, ngôn giáo của ngài làm lợi ích cho xã hội, đại chúng nghe được khai thị khuyên bảo ấy đều cùng nhau tu trì, khéo điều hòa chính mình, hiểu về tánh không. Ánh từ quang của lão hòa thượng chiếu khắp, vô lượng chúng sanh, hết thấy đều xưng tụng tán thán.

Ngôn giáo ân cần khẩn thiết của lão hòa thượng, là nền tảng quan trọng để xã hội hài hòa đôn hậu. Về mặt cống hiến và ảnh hưởng của lão hòa thượng, nếu kể ra thì rất nhiều. Bài văn chỉ trình bày về thân giáo nằm ngoài ngôn giáo của lão hòa thượng mà ít người cảm nhận và biết đến, nay xin thuật lại một vài điều.

Nguyện đem những cơ hội mà bản thân nhiều lần có duyên ở bên cạnh lão hòa thượng nhận được sự chỉ bảo, nay xin bộc bạch chia sẻ với các đồng tu về những điều tôi đã cảm nhận.

1. Lần đầu tiên gặp gỡ tại ngọn đồi nhỏ Đại Bộ

Đầu năm 2016, tôi nhận lời mời dạy học ở Hương Giang, làm giáo sư thỉnh giảng ở Học viện Giáo Dục. Ngày 23 tháng 1, lão hòa thượng gọi tôi đến Victoria Peak Garden ở Đại Bộ khu để gặp mặt. 10 giờ 20 phút sáng, do sư huynh Hoàng lái xe lên ngọn đồi nhỏ. Lúc bấy giờ là tháng chạp âm lịch, mưa phùn trong nhiều ngày liền. Hôm ấy bỗng nhiên trời quang mây tạnh, ánh mặt trời chiếu rọi trên ngọn đồi nhỏ, cũng giống như được hào quang Phật soi sáng thêm. Nếu chẳng có nhân duyên thù thắng thì không thể đến được nơi này. Khi đến nơi, lão hòa thượng đích thân ra cổng nghênh đón, tôi chẳng qua là kẻ hậu bối tầm thường, lúc bấy giờ chỉ cảm thấy hổ thẹn không dám nhận. Nhưng tôi lại cảm nhận được thân giáo của lão hòa thượng, trong nhất cử nhất động, ngài đều lấy mình làm gương, thật sự là mô phạm của lễ nghi truyền thống. Buổi trưa, tôi được mời dùng cơm, các đồng tu ngồi vây quanh, nho nhã lễ độ, ngay cả trong lúc nhắc đĩa, tinh thần của văn hóa truyền thống cũng được lưu truyền. Nhờ vậy, tôi mới biết ngọn đồi nhỏ Victoria Peak Garden không chỉ là một ngọn đồi nhỏ, mà thật là núi báu ngưng tụ văn hóa ngàn năm.

Sáng sớm ngày 30 tháng 1 năm 2016, lão hòa thượng hẹn mọi người lần nữa, để diễn giảng cho các đồng tu. Sư huynh Lương đến đón tôi, ngài giảng đề tài “Bàn

luận về ngôn ngữ và văn tự Trung Quốc” ở Victoria Peak Garden. Buổi trưa, tôi dùng bữa với lão hòa thượng. Sau cơm trưa thì cùng đồng tu lắng nghe lão hòa thượng tùy căn cơ thuyết pháp, khoảng 20 phút. Tôi cảm nhận sâu sắc lời khai thị của lão hòa thượng luôn dung hòa vào cuộc sống thành một thể, ngài tùy theo căn cơ mà chỉ dẫn cho chúng sanh, các đồng tu đều rất hoan hỷ, đều có thể tin nhận phụng hành.

2. Tiếp lửa khích lệ nhau khi gặp gỡ ở Nội Hồ

Ngày 25 tháng 3 năm 2016, lão hòa thượng đến Nội Hồ ở Đài Bắc, gọi tôi đến gặp mặt. 6 giờ 30 phút, đài truyền hình Hoa Tạng đưa xe đón tôi đến khách sạn June ở Nội Hồ. Lần đầu tiên gặp mặt giáo sư Chu Xuân Đường, giáo sư Thái Lễ Húc, tụ hội rất hoan hỷ. Trong buổi gặp gỡ, lão hòa thượng nói chuyện thân thiết, chân thành khích lệ lẫn nhau, cũng giống như người nhà đoàn tụ, tôi cảm thấy hết sức ấm áp. Trong lúc nói cười đã đề cập đến ba người trong buổi hội họp, lão hòa thượng tự nói đã hơn 90 tuổi, giáo sư Chu Xuân Đường hơn 80 tuổi, tôi cũng đã hơn 70 tuổi, đúng là ba ông lão “bảy tám chín”, không thể không mỉm cười. Nhưng sau khi nói xong, tôi đột nhiên cảm thấy trách nhiệm nặng nề. Ý nghĩa nằm ngoài ngôn từ của lão hòa thượng, đó chẳng phải là ngài đang chỉ điểm tiếp lửa tương truyền, không thể để văn hóa truyền thống bị gián đoạn hay sao! Xưa có ví dụ về vua Nghiêu, Thuấn, Vũ, Thang, Văn vương, Chu công, Khổng tử, truyền đăng nối tiếp nhau, khiến cho ngọn đèn sáng bất diệt. Nhiều năm nay, lão hòa thượng cần mẫn thuyết pháp, không chán chường không mệt mỏi, không nề hà khó khăn mệt nhọc, sao chúng ta có thể khoanh tay đứng nhìn được?

3. Sư đạo tái hiện trong chùa Cực Lạc

Lão hòa thượng thường khai thị cho chúng ta, Phật học và Quốc học không thể tách rời. Ngài khích lệ thế hệ sau, khuyên đọc văn ngôn văn, cần phải làm được: vừa có khả năng đọc cổ điển, lại phải đặt bút thành văn. Mà nền tảng của Quốc học là ở tiểu học. Nho sĩ Đoàn Ngọc Tài đời nhà Thanh dùng sự tổng kết kinh nghiệm dạy học của mình, từng chỉ dạy môn sinh: Hiểu rõ âm vận rồi mới hiểu rõ lục thư, hiểu rõ lục thư rồi mới thông suốt tất cả kinh truyện thời xưa! Và ông khuyên bảo môn sinh phải luôn xem trọng. Đọc được điều này, lão hòa thượng chỉ thị chùa Cực Lạc ở Đài Nam mở lớp thanh vận học, rồi mời tôi đến chùa giảng dạy mỗi tuần. Chúng xuất gia và nhân sĩ của các ngành nghề trong xã hội hẹn nhau cộng tu. Từ 9

giờ sáng đến 12 giờ trưa ngày 5 tháng 3 năm 2016 chính thức khai giảng. Hai giờ đến năm giờ chiều ngày 16 tháng 8 năm 2016 hoàn thành giai đoạn đầu của khóa học, toàn bộ nội dung giảng dạy được ghi hình lại, tổng cộng 65 tập, hết thầy đều đăng tải công khai trên mạng, chia sẻ cho xã hội. 6 giờ rưỡi chiều đến 9 giờ tối ngày 16 tháng 9 năm 2016, bắt đầu giai đoạn thứ hai là tọa đàm về từ vựng học, 9 giờ sáng đến 12 giờ trưa ngày 1 tháng 10 năm 2016 hoàn thành, tổng cộng 14 tập.

Trong quá trình giảng bài, học sinh chấp hành lễ nghi sư đạo truyền thống, xem trọng quy tắc ứng xử tiên thoái. Tôi mới biết được kế hoạch giáo dục của lão hòa thượng không chỉ là truyền trao kiến thức, mà còn xem trọng việc đào tạo nhân cách, sự truyền thừa văn hóa, khiến cho luân lý sư đạo hàng ngàn năm được tái hiện trong chùa. Tầm nhìn vĩ đại của lão hòa thượng, ngoài việc tán thán ra, thì chúng ta càng phải lấy đó làm gương mẫu.

Lý niệm giáo dục của lão hòa thượng, cũng giống như quy chế yêu cầu học trò “phức giảng” (nghe rồi giảng lại), khiến cho chúng tôi ấn tượng sâu sắc. 9 giờ tối ngày 8 tháng 4 năm 2016 tại chùa Cực Lạc - Đài Nam, lão hòa thượng cử người đến hẹn tôi gặp mặt, khai thị đến 10 giờ hơn. Các học trò cũng có mặt, ngài bảo họ giảng lại những điều đã học trong ngày. Tôi ngồi im một bên, vô cùng xúc động trước tình cảnh này. 7 giờ sáng ngày hôm sau, lão hòa thượng mời tôi cùng ăn sáng, tôi lại thỉnh ngài khai thị về việc này lần nữa, và có rất nhiều thu hoạch. Lão hòa thượng đã 90 tuổi mà ngày đêm không giải đãi, lao tâm lao lực cho sự nghiệp giáo dục đến vậy, các hiền giả ngày nay, có bao nhiêu người có thể sánh bằng? Thân giáo của lão hòa thượng thường không nằm trong lời nói, mà mỗi cử chỉ của ngài đều là sự giáo hóa. Chúng sanh trôi lăn trong sanh tử, chịu các khổ não, cũng như khúc gỗ nổi, không được cứu vớt. Lão hòa thượng nhắm đến thế giới Tịnh độ vi diệu mà trồng các căn lành, kết hợp cả ngôn giáo lẫn thân giáo, khuyên bảo chúng sanh siêng năng tinh tấn tu tập, chỉ bày đạo thanh tịnh như hư không, dẫn dắt xã hội đi vào chánh đạo, khiến cho ánh từ quang soi chiếu khắp thế gian, không có mây mù. Chúng ta may mắn làm sao khi gặp được cơ duyên này, nên càng phải tuân theo lời ngài không giải đãi, lấy ngài làm gương, thành thật niệm Phật, giây phút không quên. [Nếu được như thế] thì thế nguyện rộng lớn của Tịnh độ chẳng ở đâu xa!

Giới thiệu sơ lược về Trúc Gia Ninh

Thầy Trúc Gia Ninh là giáo sư của Trường đại học Chính trị Đài Loan. Thầy là ủy viên của Ủy ban thẩm định thuật ngữ khoa học và kỹ thuật quốc gia năm 2001 của Hiệp hội ngôn ngữ học Trung Quốc, ban biên tập “Niên Giám Ngôn Ngữ Học Trung Quốc” 2003 tại Sở nghiên cứu ngôn ngữ trong Viện khoa học xã hội Trung Quốc, ban biên tập “Nghiên Cứu Cổ Hán Ngữ” ở Đại học sư phạm Hồ Nam, ban biên tập “Tập San Học Thuật Lệ Vân” ở Đại học sư phạm Bắc Kinh, thành viên danh dự của Hội thanh vận học Trung Quốc, ban quản lý Hội huấn cổ học Trung Quốc, ban quản lý Hội văn tự học Trung Quốc, ban giám sát Hội giáo dục học Hoa ngữ Thế giới.

Thầy tốt nghiệp cử nhân khoa văn học Trung Quốc tại Trường đại học Đạm Giang - Đài Loan. Thầy từng chủ giảng các môn như thanh vận học, huấn cổ học, ngữ âm học, ngôn ngữ học tiếng Hán, từ vựng học, ngữ pháp Hán ngữ, ngôn ngữ kinh Phật, phong cách ngôn ngữ học, v.v..

Từ năm 1982 đến năm 1983, thầy là giáo sư thỉnh giảng của Trường đại học Honolulu, Seoul, Hàn Quốc, và đảm nhiệm làm giáo sư ở Viện nghiên cứu Trung văn của trường Đại học Đạm Giang.

Năm 1994, thầy được bầu là người đầu tiên giành được “Giải thưởng Nghiên cứu Học thuật Xuất sắc” tại Đại học Trung Chánh, Đài Loan.

Năm 1996 đến 1997, thầy là học giả tham cứu ở Học viện Khoa học xã hội cao cấp ở Paris, Pháp.

Tháng 5 năm 1997, Trường đại học Pra-ha, Cộng hòa Séc mời thầy Trúc Gia Ninh đến trường để tham quan giảng dạy.

Năm 1999, nhận lời mời của Sở ngôn ngữ tại Học viện Khoa học và xã hội Trung Quốc, thầy tham dự kế hoạch nghiên cứu tiếng địa phương, phụ trách biên soạn “Âm Diệu tiếng Mân Nam Đài Bắc”, đưa vào “Tuyển tập âm vận ngôn ngữ địa phương của Hán hiện đại”, do nhà xuất bản giáo dục Thượng Hải xuất bản.

Tháng 7 năm 2001, thầy nhận lời mời làm ủy viên học thuật ở “Trung tâm nghiên cứu Văn tự học Trung Quốc” của Trường đại học Nam Khai.

Tháng 8 năm 2001, thầy nhận lời của hiệu trưởng Hầu Tự Tân làm giáo sư thỉnh giảng tại Trường đại học Nam Khai.

Tháng 5 năm 2002, một lần nữa, thầy nhận lời mời đến thăm Trường đại học Karl ở Praha, diễn thuyết về “Nghiên cứu kinh Phật và ngôn ngữ học”.

Tháng 12 năm 2003, thầy nhận lời mời của Sở ngôn ngữ của Học viện Khoa học xã hội Trung Quốc làm “ban biên tập Niên giám ngôn ngữ học Trung Quốc”. Tháng 2 năm 2004, thầy nhận lời mời kiêm chức vụ nghiên cứu viên trong năm tại Trung tâm nghiên cứu ngôn ngữ học tiếng Hán.

Tháng 5 năm 2004, thầy được Hội ngôn ngữ học Trung Quốc bình chọn đưa vào “Lược truyện các nhà ngôn ngữ học Trung Quốc hiện đại” do nhà xuất bản giáo dục Hà Bắc phát hành, thu nhận tổng cộng 381 học giả.

Tháng 9 năm 2004, thầy được mời làm giáo sư thỉnh giảng tại Trường đại học Sơn Tây.

Năm 2005, thầy được mời làm ủy viên ban biên tập “Nghiên cứu ngôn ngữ Hán cổ”.

Năm 2005, thầy được bầu làm “ban quản lý hội ngôn ngữ học Trung Quốc quốc tế” tại Mỹ.

Tháng 3 năm 2006, thầy nhận lời mời kiêm chức vụ nghiên cứu viên trong năm ở Trung tâm nghiên cứu ngôn ngữ học tiếng Hán tại Trường đại học Bắc Kinh.

Năm 2012, thầy được bầu làm “giáo sư thâm niên ưu tú” tại Trường đại học Chính Trị Đài Loan.